

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2010 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje VB Pénzügyi Lízing Zrt. prieš Ferenc Schneider (Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Vengrijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

(Byla C-137/08) ⁽¹⁾

(Direktyva 93/13/EEB — Nesąžiningos sąlygos sutartyse su vartotojais — Vertinimo kriterijai — Nacionalinio teismo atliekamas ex officio vertinimas, ar jurisdikciją nustatanti sąlyga yra nesąžininga — Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnis)

(2011/C 13/02)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Atsakovas: Ferenc Schneider

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnio pirmos pastraipos ir 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) išaiškinimas — Sutarties sąlyga dėl jurisdikcijos suteikimo, pagal kurią paskiriamas arčiausiai pardavėjo ar tiekėjo, o ne vartotojo, buveinės vietos esantis teismas — Nacionalinio teismo įgaliojimai atliekant savo jurisdikcijos kontrolę ex officio nagrinėti sutarties sąlygą dėl jurisdikcijos suteikimo — Sutarties sąlygos nesąžiningumo vertinimo kriterijai

Rezoliucinė dalis

1. Nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas ex officio turi informuoti savo

valstybės narės teisingumo ministrą tuo pačiu metu, kai inicijuojamas prejudicinio sprendimo priėmimo procesas, neprieštarauja Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnio pirmai pastraipai.

2. SESV 267 straipsnis aiškintinas taip, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi kompetenciją aiškinti 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 3 straipsnio 1 dalyje pavartotą sąvoką „nesąžiningos sąlygos“ bei šios direktyvos priede išvardytas sąlygas, taip pat pateikti kriterijus, kuriuos nacionalinis teismas gali arba turi taikyti vertindamas sutarties sąlygą pagal direktyvos nuostatas, turint omenyje tai, kad šis teismas, remdamasis minėtais kriterijais ir atsižvelgdamas į nagrinėjamo atvejo aplinkybes, turi priimti konkretų sprendimą dėl tam tikros sutarties sąlygos kvalifikavimo.

3. Nacionalinis teismas turi savo iniciatyva nustatyti, ar pardavėjo ar tiekėjo su vartotoju sudarytoje sutartyje numatyta išimtinę teritorinę jurisdikciją suteikianti sąlyga, kuri yra jame nagrinėjamo ginčo dalykas, patenka į direktyvos taikymo sritį, o atsakius į šį klausimą teigiamai, savo iniciatyva įvertinti galimą tokios teritorinę jurisdikciją nustatančios sąlygos nesąžiningumą.

⁽¹⁾ OL C 183, 2008 7 19.

2010 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Portugalijos Respubliką

(Byla C-458/08) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB 49 straipsnio pažeidimas — Statybos sektorius — Reikalavimas gauti leidimą vykdyti veiklą šiame sektoriuje — Pateisinimas)

(2011/C 13/03)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama E. Traversa ir P. Guerra e Andrade